

32006L0021

L 102/15

JURNALUL OFICIAL AL UNIUNII EUROPENE

11.4.2006

**DIRECTIVA 2006/21/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI
din 15 martie 2006
privind gestionarea deșeurilor din industriile extractive și de modificare a Directivei 2004/35/CE**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 175 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European (1),

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor (2),

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat (3), având în vedere proiectul comun aprobat de comitetul de conciliere la 8 decembrie 2005,

întrucât:

(1) Comunicarea Comisiei intitulată „Desfășurarea în siguranță a activităților miniere: studierea urmărilor accidentelor miniere recente” stabilește drept una dintre activitățile sale prioritare inițiativa de a reglementa gestionarea deșeurilor provenite din industriile extractive. Această acțiune este menită să completeze inițiativele luate în conformitate cu Directiva 2003/105/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2003 de modificare a Directivei 96/82/CE a Consiliului privind controlul asupra riscului de accidente majore care implică substanțe periculoase (4), precum și elaborarea documentului privind cele mai bune tehnici disponibile care se referă la gestionarea deșeurilor de steril și reziduurilor de procesare provenite din activitățile miniere în temeiul Directivei 96/61/CE a Consiliului din 24 septembrie 1996 privind prevenirea și controlul integrat al poluării (5).

(1) JO C 80, 30.3.2004, p. 35.

(2) JO C 109, 30.4.2004, p. 33.

(3) Avizul Parlamentului European din 31 martie 2004 (JO C 103 E, 29.4.2004, p. 451), Poziția comună a Consiliului din 12 aprilie 2005 (JO C 172 E, 12.7.2005, p. 1) și Poziția Parlamentului European din 6 septembrie 2005 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial). Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 18 ianuarie 2006 și Decizia Consiliului din 30 ianuarie 2006.

(4) JO L 345, 31.12.2003, p. 97.

(5) JO L 257, 10.10.1996, p. 26, directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 166/2006 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 33, 4.2.2006, p. 1).

(2) În Rezoluția (6) sa din 5 iulie 2001 cu privire la respectiva comunicare, Parlamentul European a sprijinit cu fermitate necesitatea unei directive privind deșeurile provenite din industriile extractive.

(3) În temeiul Deciziei nr. 1600/2002/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iulie 2002 de stabilire a celui de-al șaselea program comunitar de acțiune pentru mediu (7), este necesar să se reducă gradul de pericolozitate a deșeurilor care sunt încă produse și să se asigure că acestea prezintă cel mai mic risc posibil, să se acorde prioritate valorificării deșeurilor, în special reciclării acestora, să se reducă la minim cantitatea de deșeuri care trebuie eliminate, eliminarea acestora producându-se în condiții de siguranță, iar tratarea lor având loc cât mai aproape de locul producerii acestora, cu condiția să nu contribuie la scăderea eficienței procesului de tratare a deșeurilor. Decizia nr. 1600/2002/CE prevede, de asemenea, ca acțiune prioritară, în ceea ce privește accidentele și dezastrelor, luarea de măsuri de prevenire a accidentelor majore, în special a celor care apar în domeniul minier și luarea de măsuri privind deșeurile miniere. Decizia nr. 1600/2002/CE stabilește, de asemenea, ca acțiune prioritară, promovarea gestionării durabile a industriilor extractive, în vederea reducerii impactului acestora asupra mediului.

(4) În conformitate cu obiectivele politicii comunitare în domeniul mediului, este necesară stabilirea de cerințe minime pentru prevenirea sau reducerea cât mai mult posibil a efectelor nefaste asupra mediului sau sănătății umane care ar rezulta ca urmare a gestionării deșeurilor din industriile extractive, cum ar fi reziduurile de procesare (de exemplu, deșeuri solide sau șlamuri care rămân după tratarea resurselor minerale prin diverse tehnici), sterilul și materialul de descoperă (de exemplu, materialul din operațiunile de extracție, care este mutat pe măsura intrării într-un corp de minereu sau mineral, inclusiv pe parcursul perioadei de dezvoltare anterioare producției) și solul vegetal (de exemplu, stratul superior al solului), cu condiția ca să reprezinte deșeuri, astfel cum sunt definite în Directiva 75/442/CEE a Consiliului din 15 iulie 1975 privind deșeurile (8).

(5) În conformitate cu paragraful 24 din Planul de implementare privind dezvoltarea durabilă de la

(6) JO C 65 E, 14.3.2002, p. 382.

(7) JO L 242, 10.9.2002, p. 1.

(8) JO L 194, 25.7.1975, p. 39, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1882/2003 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 284, 31.10.2003, p. 1).

Johannesburg, plan adoptat în cadrul Organizației Națiunilor Unite cu ocazia Summit-ului mondial pentru dezvoltare durabilă 2002, este necesară protecția bazei de resurse naturale pentru dezvoltarea economică și socială și schimbarea tendinței actuale de degradare a resurselor naturale prin gestionarea integrată și durabilă a bazei de resurse naturale.

- (6) În consecință, prezenta directivă trebuie să includă gestionarea deșeurilor din industriile extractive provenite din activități desfășurate pe uscat, și anume a deșeurilor rezultate din activități de prospecțiune, extracție (inclusiv faza de dezvoltare anterioară producției), tratarea și stocarea resurselor minerale, precum și a materialelor provenite din exploatarea carierelor. Cu toate acestea, gestionarea trebuie să reflecte principiile și prioritățile definite în Directiva 75/442/CEE, care, în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) litera (b) punctul (ii), continuă să se aplice oricărui aspect privind gestionarea deșeurilor din industriile extractive care nu este reglementat de prezenta directivă.
- (7) Cu scopul de a evita orice suprapunere sau cerințe administrative disproporționate, domeniul de aplicare a directivei trebuie limitat la operațiunile considerate prioritare pentru atingerea obiectivelor sale.
- (8) Prin urmare, dispozițiile prezentei directive nu se aplică acelor fluxuri de deșeuri care, deși au fost produse în cursul operațiunilor de extracție sau tratare a mineralelor, nu sunt în legătură directă cu procesul de extracție sau tratare, cum ar fi deșeuri alimentare, uleiuri uzate, vehicule uzate, baterii și acumulatori uzați. Gestionarea acestor deșeuri trebuie să facă obiectul dispozițiilor Directivei 75/442/CEE sau ale Directivei 1999/31/CE al Consiliului din 26 aprilie 1999 privind depozitele de deșeuri ⁽¹⁾ sau al altei legislații comunitare relevante, astfel cum este cazul deșeurilor generate la un amplasament de prospecțiune, extracție sau tratare și transportate într-o locație care nu este o instalație de gestionare a deșeurilor în sensul prezentei directive.
- (9) Prezenta directivă nu se mai aplică deșeurilor rezultate din prospecțiuni, extracția sau tratarea resurselor minerale provenite din activități desfășurate în mediul marin sau injecțiilor de apă și reinjecțiilor de apă subterană pompată, în timp ce deșeurile inerte, deșeurile nepericuloase din prospecțiuni, deșeurile și solul nepoluat rezultate din extracție, tratarea și stocarea turbei trebuie reglementate numai de un număr limitat de cerințe datorită riscului de mediu scăzut. Pentru deșeurile neinerte nepericuloase, statele membre pot reduce sau pot renunța la anumite cerințe. Cu toate acestea, aceste excepții nu trebuie să se aplice instalațiilor de gestionare a deșeurilor din categoria A.
- (10) De asemenea, în cazul în care prezenta directivă include gestionarea deșeurilor din industriile extractive care pot fi radioactive, aceasta nu face referire la aspecte specifice radioactivității, care fac obiectul Tratatului de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice (Euratom).
- (11) În vederea respectării principiilor și priorităților definite în Directiva 75/442/CEE și, în special, în articolele 3 și 4, statele membre trebuie să se asigure că operatorii angajați în industria extractivă iau toate măsurile necesare pentru prevenirea sau reducerea, pe cât posibil, a oricăror efecte negative, actuale sau potențiale, asupra mediului sau sănătății umane, care apar ca rezultat al gestionării deșeurilor provenite din industriile extractive.
- (12) Aceste măsuri trebuie să se bazeze, în special, pe noțiunea celor mai bune tehnici disponibile, astfel cum sunt definite de Directiva 96/61/CE, iar atunci când aceste tehnici sunt aplicate, statele membre trebuie să hotărască asupra modului în care este necesar să se ia în considerație caracteristicile tehnice ale instalației, localizarea geografică și condițiile locale de mediu, după caz.
- (13) Statele membre trebuie să se asigure că operatorii din industria extractivă elaborează planuri corespunzătoare de gestionare a deșeurilor pentru prevenirea sau minimizarea, tratarea, valorificarea și eliminarea deșeurilor extractive. Asemenea planuri trebuie să fie structurate astfel încât să asigure planificarea corespunzătoare a opțiunilor de gestionare a deșeurilor având în vedere minimizarea generării deșeurilor și a pericolului acestora, precum și încurajarea valorificării deșeurilor. De asemenea, deșeurile din industria extractivă trebuie să fie caracterizate din punct de vedere al compoziției în scopul de a asigura că aceste deșeuri reacționează, pe cât de mult este posibil, numai într-un mod predictibil.
- (14) În scopul de a minimiza riscul accidentelor și de a garanta un nivel ridicat de protecție pentru mediu și sănătatea umană, statele membre trebuie să se asigure că fiecare operator al unei instalații de gestionare a deșeurilor din categoria A adoptă și aplică o politică de prevenire a accidentelor majore pentru deșeuri. În ceea ce privește măsurile de prevenire, aceasta atrage furnizarea unui sistem de management de securitate, planuri de urgență utilizate în cazul accidentelor și diseminarea informației de siguranță persoanelor potențial să fie afectate de un accident major. În cazul unui accident, operatorilor trebuie să li se solicite furnizarea către autoritățile competente a tuturor informațiilor relevante, necesare să îndepărteze pericolul actual sau potențial asupra mediului. Aceste dispoziții speciale nu se aplică acelor instalații de gestionare a deșeurilor din industriile extractive aflate sub incidența Directivei 96/82/CE.

⁽¹⁾ JO L 182, 16.7.1999, p. 1, directivă astfel cum a fost modificată prin Regulamentul (CE) nr. 1882/2003.

- (15) O instalație de gestionare a deșeurilor nu trebuie să fie clasificată în categoria A numai în baza riscurilor pentru protecția securității sau sănătății lucrătorilor din industriile extractive acoperite de alte acte comunitare, în special Directivele 92/91/CEE ⁽¹⁾ și 92/104/CEE ⁽²⁾.
- (16) Datorită naturii speciale a gestionării deșeurilor din industriile extractive, este necesară introducerea de proceduri speciale de solicitare și de autorizare pentru instalațiile de gestionare a deșeurilor utilizate să primească aceste deșeuri. De asemenea, statele membre trebuie să ia măsurile necesare pentru a se asigura că autoritățile competente reexaminează periodic și, după caz, actualizează condițiile de autorizare.
- (17) Statele membre trebuie să se asigure că, în conformitate cu Convenția UNECE privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul în justiție în problemele de mediu din 25 iunie 1998 (Convenția de la Aarhus), publicul este informat cu privire la solicitarea de autorizație de gestionare a deșeurilor, iar publicul interesat este consultat înainte de eliberarea autorizației de gestionare a deșeurilor.
- (18) Este necesară indicarea, în mod clar, a cerințelor de funcționare a instalației de gestionare a deșeurilor în ceea ce privește locația, gestionarea, controlul și închiderea, măsurile de prevenire și protecție care se iau împotriva oricărei amenințări asupra mediului pe termen scurt și lung și, în special, împotriva poluării apelor subterane cu infiltrații de levigat în sol.
- (19) Este necesară definirea cu claritate a instalațiilor de gestionare a deșeurilor de categorie A din industriile extractive, ținând seama de efectele potențiale ale oricărei poluări rezultate din exploatarea unei asemenea instalații sau dintr-un accident care duce la eliminarea deșeurilor.
- (20) Deșeurile reintroduse în golurile de excavație, fie în scopuri de reabilitare a acestora sau de construcție în procesul de extracție a mineralelor, cum ar fi construirea sau menținerea, în golurile de excavație, a căilor de acces pentru mașini, căi de rulare, batardouri, baricade sau berme de siguranță, trebuie, de asemenea, să facă obiectul unui anumit număr de cerințe pentru protecția apelor de suprafață și/sau a apei subterane, de a asigura stabilitatea deșeurilor și garantarea unei supravegheri corespunzătoare după încetarea acestor operațiuni. În consecință, aceste deșeuri nu trebuie să facă obiectul dispozițiilor prezentei directive, care se referă exclusiv la „instalații de gestionare a deșeurilor”, cu excepția cerințelor menționate în dispoziția specială privind golurile de excavație.
- (21) Pentru asigurarea construcției și întreținerii corespunzătoare a instalațiilor de gestionare a deșeurilor din industriile extractive, statele membre trebuie să adopte măsuri corespunzătoare pentru a se asigura că de proiectarea, amplasarea și gestionarea instalațiilor corespunzătoare se ocupă persoane care posedă competențele tehnice necesare. Este necesar să se asigure că formarea și cunoștințele dobândite de operatori și de personal le conferă acestora competențele necesare. De asemenea, autoritățile competente trebuie să se asigure că operatorii iau măsurile necesare cu privire la construcția și întreținerea unei noi instalații de gestionare a deșeurilor, la extinderea sau modificarea unei instalații existente, inclusiv în etapa post-închidere.
- (22) Este necesară definirea procedurilor de supraveghere în timpul exploatarei și după închiderea instalațiilor de gestionare a deșeurilor. O perioadă post-închidere pentru monitorizarea și controlul instalațiilor de gestionare a deșeurilor din categoria A trebuie stabilită proporțional cu riscul reprezentat de fiecare instalație de gestionare a deșeurilor, astfel cum se prevede în Directiva 1999/31/CE.
- (23) Este necesar să se definească când și cum o instalație de gestionare a deșeurilor din industriile extractive trebuie să fie închisă și să se stabilească obligațiile și responsabilitățile operatorului în timpul perioadei post-închidere.
- (24) Statele membre trebuie să solicite operatorilor din industriile extractive să aplice măsuri de control și de gestionare destinate să împiedice poluarea apelor și solului și să identifice orice efecte nefaste pe care instalațiile de deșeuri le pot avea asupra mediului sau sănătății umane. De asemenea, pentru a reduce la minim poluarea apei, descărcarea deșeurilor în orice curs de apă trebuie să se conformeze Directivei 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a cadrului comunitar de acțiune în domeniul strategiei apelor ⁽³⁾. De asemenea, ținând seama de efectele lor nocive și toxice, concentrațiile de cianuri și compuși de cianuri din iazurile miniere, provenite de la anumite industrii extractive, trebuie să fie reduse la cel mai scăzut nivel posibil, utilizând cele mai bune tehnici disponibile. Pragul maxim al concentrației trebuie stabilit în consecință și, în orice caz, în conformitate cu cerințele specifice ale prezentei directive pentru evitarea acestor efecte.
- (25) Operatorului unei instalații de gestionare a deșeurilor din industria extractivă trebuie să i se solicite să depună o garanție financiară sau un echivalent în conformitate cu procedurile stabilite de statele membre care să asigure că toate obligațiile care decurg din autorizația de exploatare vor fi îndeplinite, inclusiv acelea referitoare la perioada de închidere și post-închidere a amplasamentului. Quantumul garanției financiare trebuie să fie suficientă pentru acoperirea costului de reabilitare a amplasamentului afectat de

(1) Directiva 92/91/CEE a Consiliului din 3 noiembrie 1992 privind cerințele minime de îmbunătățire a siguranței și sănătății lucrătorilor din industria extractivă de foraj [a unsprezecea directivă specială în înțelesul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE] (JO L 348, 28.11.1992, p. 9).

(2) Directiva 92/104/CEE a Consiliului din 3 decembrie 1992 privind cerințele minime de îmbunătățire a securității și siguranței lucrătorilor din industria extractivă de extracție de suprafață și în subteran [a douăsprezecea directivă specială în înțelesul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE] (JO L 404, 31.12.1992, p. 10).

(3) JO L 327, 22.12.2000, p. 1, directivă astfel cum a fost modificată prin Decizia nr. 2455/2001/CE (JO L 331, 15.12.2001, p. 1).

- instalația de gestionare a deșeurilor, care include și instalația propriu-zisă, astfel cum este descris în planul de gestionare a deșeurilor elaborat în temeiul articolului 5 și necesar pentru autorizația din articolul 7, de către o terță parte calificată corespunzător și independentă. Este necesar, de asemenea, ca o asemenea garanție să fie furnizată înainte de începerea operațiunilor de depozitare în instalația de gestionare a deșeurilor și să fie ajustată în mod periodic. De asemenea, în conformitate cu principiul poluatorul plătește și cu Directiva 2004/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind responsabilitatea pentru mediul înconjurător în legătură cu prevenirea și remedierea daunelor aduse mediului ⁽¹⁾, este important să se precizeze ca operatorul instalației de gestionare a deșeurilor din industriile extractive să facă obiectul unei asigurări de răspundere civilă corespunzătoare în ceea ce privește daunele de mediu cauzate de activitățile proprii sau de riscurile iminente ale unor astfel de daune.
- (26) În cazul exploatării unor instalații de gestionare a deșeurilor din industriile extractive, care riscă să dea naștere unei poluări transfrontaliere importante și unor riscuri pentru sănătatea umană pe teritoriul unui alt stat membru, trebuie să existe o procedură comună în vigoare pentru facilitarea consultărilor între țările vecine. Această măsură trebuie să asigure un schimb adecvat de informații între autorități și să permită informarea corespunzătoare a publicului cu privire la existența oricărei instalații de gestionare a deșeurilor care ar putea avea efecte negative asupra mediului aceluia alt stat membru.
- (27) Este necesar ca statele membre să se asigure că autoritățile competente introduc un sistem de inspecție eficient sau alte măsuri de control echivalente pentru instalațiile de gestionare a deșeurilor din industriile extractive. Fără a aduce atingere obligațiilor care îi revin operatorului în temeiul autorizației, înainte de începerea operațiunilor de depozitare, trebuie efectuată o inspecție pentru a verifica conformarea la condițiile de autorizare. De asemenea, statele membre trebuie să asigure că operatorii și succesorii acestora țin registre la zi cu privire la aceste instalații de gestionare a deșeurilor și că operatorii transmit succesurilor acestora informații referitoare la starea instalației de gestionare a deșeurilor și la operațiunile efectuate în aceasta.
- (28) Statele membre au obligația să transmită periodic rapoarte Comisiei cu privire la punerea în aplicare a prezentei directive, inclusiv informații referitoare la accidente sau la iminența unor accidente. În baza acestor rapoarte, Comisia raportează Parlamentului European și Consiliului.
- (29) Statele membre trebuie să definească regimul sancțiunilor aplicabile pentru încălcarea prezentei directive și asigură aplicarea acestora. Sancțiunile ar trebui să fie efective, proporționale și cu efect de descurajare.
- (30) Este necesar ca statele membre să asigure inventarierea instalațiilor de gestionare a deșeurilor închise, inclusiv a celor abandonate, situate pe teritoriul acestora, în scopul identificării aceluia care cauzează impact negativ serios asupra mediului sau care riscă să devină, pe termen scurt sau mediu, o amenințare serioasă pentru sănătatea umană sau mediu. Aceste inventare trebuie să constituie o bază corespunzătoare pentru un program adecvat de măsuri.
- (31) Comisia trebuie să asigure un schimb corespunzător de informații științifice și tehnice asupra modului de realizare a unui inventar al instalațiilor de gestionare a deșeurilor închise la nivelul statelor membre și elaborarea unor metode care să ajute statele membre să respecte prezenta directivă atunci când se realizează reabilitarea instalațiilor închise. De asemenea, este necesar să se asigure un schimb de informații în cadrul și între statele membre în ceea ce privește cele mai bune tehnici disponibile.
- (32) În vederea unei aplicări coerente a articolului 6 din tratat, cerințele de protecție a mediului trebuie să fie integrate în punerea în aplicare a politicilor și acțiunilor Comunității în vederea promovării dezvoltării durabile.
- (33) Prezenta directivă poate fi un instrument util care trebuie luat în considerare atunci când se fac verificări dacă proiectele care primesc finanțare comunitară în contextul ajutorului pentru dezvoltare includ măsurile necesare pentru prevenirea sau reducerea pe cât de mult este posibil a eventualelor efecte negative asupra mediului. O astfel de abordare este în spiritul articolului 6 din tratat, în special în ceea ce privește integrarea criteriilor de protecție a mediului în politica Comunității referitoare la dezvoltarea cooperării.
- (34) Obiectivul prezentei directive, și anume îmbunătățirea gestionării deșeurilor din industriile extractive, nu poate fi realizat suficient prin acțiunea izolată a statelor membre, dat fiind că o gestionare greșită a acestor deșeuri poate duce la cazuri de poluare transfrontalieră. Principiul „poluatorul plătește” prevede, între altele, că trebuie să se ia în considerare daunele aduse mediului de deșeurile din industriile extractive, iar aplicarea neomogenă a acestui principiu pe plan național poate conduce la disparități semnificative în ceea ce privește responsabilitatea financiară a operatorilor economici. De asemenea, existența unor politici naționale divergente în gestionarea deșeurilor din industria extractivă nu permite îndeplinirea obiectivului de garantare a unui nivel minim de siguranță și gestionare responsabilă a acestor deșeuri și de optimizare a valorificării în Comunitate. În consecință, având în vedere că obiectivul prezentei directive, date fiind amploarea și efectele sale, poate fi mai bine realizat la nivel comunitar, Comunitatea poate lua măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității enunțat la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul menționat, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.

(1) JO L 143, 30.4.2004, p. 56.

(35) Este oportună adoptarea măsurilor necesare pentru punerea în aplicare a prezentei directive în conformitate cu Decizia 1999/468/CE din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor de exercitare a competențelor de executare conferite Comisiei ⁽¹⁾.

(36) Este necesară reglementarea exploatării instalațiilor de gestionare a deșeurilor existente în momentul transpunerii prezentei directive, în scopul luării, în termenele necesare, a măsurilor destinate adaptării lor la cerințele prezentei directive.

(37) În conformitate cu punctul (34) din Acordul Interinstituțional privind elaborarea unei legislații mai bune ⁽²⁾, statele membre sunt încurajate să elaboreze, în interesul propriu și al Comunității, propriile lor tabele, care, pe cât posibil, să ilustreze concordanța între prezenta directivă și măsurile de transpunere și să le facă publice,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Obiectul

Prezenta directivă prevede măsuri, proceduri și orientări pentru prevenirea sau reducerea, pe cât posibil, a oricărui efecte nefaste asupra mediului, în special asupra apei, aerului, solului, faunei și florei și peisajelor, precum și a oricărui riscuri pentru sănătatea umană, rezultate din gestionarea deșeurilor din industriile extractive.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

(1) Sub rezerva alineatelor (2) și (3), prezenta directivă se aplică gestionării deșeurilor rezultate din prospecțiune, extracție, tratare și stocare a resurselor minerale, precum și din exploatarea carierelor, denumite în continuare „deșeuri extractive”.

(2) Se exclud din domeniul de aplicare a prezentei directive următoarele:

- (a) deșeurile care sunt generate de prospecțiunea, extracția, tratarea resurselor minerale și exploatarea carierelor, care însă nu rezultă în mod direct din aceste operațiuni;
- (b) deșeuri rezultate din activități marine de prospecțiune, extracție și tratare a resurselor minerale;

(c) injectarea apei și reinjectarea apei subterane pompate, astfel cum sunt definite la articolul 11 alineatul (3) litera (j) prima și a doua liniuță din Directiva 2000/60/CE, în măsura în care sunt autorizate de articolul menționat.

(3) Deșeurile inerte și solul nepoluat provenind din prospecțiuni, extracția, tratarea și stocarea resurselor minerale, precum și din exploatarea carierelor și deșeurile rezultate din extracția, tratarea și stocarea turbei nu fac obiectul articolelor 7, 8, 11 alineatele (1) și (3), 12, 13 alineatul (6), 14 și 16, cu excepția depozitării într-o instalație de gestionare a deșeurilor din categoria A.

Autoritatea competentă poate reduce cerințele în ceea ce privește depozitarea deșeurilor nepericuloase provenite din prospecțiunea resurselor minerale sau poate prevedea exceptări de la acestea, cu excepția prospecțiunii petrolului și a evaporitelor, altele decât ipsosul și anhidrita, precum și depozitarea solurilor nepoluate și a deșeurilor rezultate din extracția, tratarea și stocarea turbei atât timp cât se asigură respectarea dispozițiilor articolului 4.

Statele membre pot reduce cerințele prevăzute la articolele 11 alineatul (3), 12 alineatele (5) și (6), 13 alineatul (6), 14 și 16, în ceea ce privește deșeurile neinerte nepericuloase, sau pot prevedea exceptări de la acestea, cu excepția depozitării într-o instalație de gestionare a deșeurilor din categoria A.

(4) Fără a aduce atingere altor dispoziții ale legislației comunitare, deșeurile care intră sub incidența domeniului de aplicare a prezentei directive nu fac obiectul Directivei 1999/31/CE.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentei directive, se înțelege prin:

1. „deșeuri”, definiția de la articolul 1 litera (a) din Directiva 75/442/CEE;
2. „deșeuri periculoase”, definiția de la articolul 1 alineatul (4) din Directiva 91/689/CEE a Consiliului din 12 decembrie 1991 privind deșeurile periculoase ⁽³⁾;
3. „deșeuri inerte”, deșeurile care nu suferă nici o modificare fizică, chimică sau biologică importantă. Deșeurile inerte nu se descompun, nu ard și nu produc nici o altă reacție fizică sau chimică, nu sunt biodegradabile și nu deteriorează alte materiale cu care intră în contact într-un mod care să poată duce la poluarea mediului sau să dăuneze sănătății omului. Producția totală de levigat și conținutul de poluanți al deșeurilor, precum și ecotoxicitatea levigatului trebuie să fie nesemnificative și, în special, să nu pericliteze calitatea apelor de suprafață și/sau apelor subterane;

⁽¹⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

⁽²⁾ JO C 321, 31.12.2003, p. 1.

⁽³⁾ JO L 377, 31.12.1991, p. 20, directivă astfel cum a fost modificată prin Regulamentul (CE) nr. 166/2006.

4. „sol nepoluat” înseamnă solul care este îndepărtat din stratul superior al solului în cursul activităților extractive și care nu este considerat poluat nici în conformitate cu legislația internă a statului membru unde este situat amplasamentul, nici în conformitate cu legislația comunitară;
5. „resursa minerală” sau „mineral”, un depozit natural existent în scoarța terestră, format din compuși organici sau anorganici, cum ar fi combustibilii energetici, minereurile metalifere, mineralele industriale și de construcții, cu excepția apei;
6. „industrii extractive”, ansamblul unităților și al întreprinderilor angajate în extracțiile de suprafață sau subterane ale resurselor minerale în scopuri comerciale, inclusiv prin forare sau tratare a materialului extras;
7. „platou continental”, acea zonă a mării și fundul mării care se întinde de la linia de reflux a mareelor obișnuite sau medii;
8. „tratare”, un procedeu mecanic, fizic, biologic, termic sau chimic sau combinații de procedee aplicate resurselor minerale, inclusiv cele provenind din exploatarea carierelor, destinat extracției mineralelor, inclusiv modificarea dimensiunii, trierea, separarea și leșierea, precum și reprocesarea deșeurilor înlăturate anterior, dar cu excepția topirii, a procedeelelor de prelucrare termică (alta decât calcinarea) și a procedeelelor metalurgice;
9. „steril de procesare”, deșeuri solide sau șlamuri care rămân după tratarea mineralelor prin procedee de separare (de exemplu, măcinare, zdrobire, sortare după mărime, flotație și alte tehnici fizico-chimice) pentru extragerea mineralelor valoroase dintr-o rocă mai puțin valoroasă;
10. „haldă”, un amplasament amenajat pentru depozitarea deșeurilor solide la suprafață;
11. „dig”, o structură construită proiectată să rețină sau să limiteze apa și/sau deșeurile într-un iaz de decantare;
12. „iaz”, un sit natural sau un amplasament amenajat pentru depozitarea deșeurilor fin granulate, în mod normal steril de procesare, împreună cu cantități variabile de apă liberă, rezultate din tratarea resurselor minerale, precum și din recircularea și limpezirea apei de proces;
13. „cianuri disociabile în mediu slab acid”, cianuri și compuși cianurici care se disociază în mediu slab acid la un pH definit;
14. „levigat”, orice lichid care percolează prin deșeu depozitat și care rezultă din sau este conținut în cadrul unei instalații de deșeuri, inclusiv scurgerile poluate, și care poate dăuna mediului, în cazul în care nu este tratat corespunzător;
15. „instalație de gestionare a deșeurilor”, orice suprafață desemnată pentru acumularea sau depozitarea deșeurilor extractive solide sau lichide, în soluție sau suspensie, pentru următoarele perioade:
- nici o perioadă pentru instalațiile de gestionare a deșeurilor din categoria A și instalațiile pentru deșeurile caracterizate ca periculoase în planul de gestionare a deșeurilor;
 - o perioadă mai mare de șase luni pentru instalațiile de deșeuri periculoase generate în mod neașteptat;
 - o perioadă mai mare de un an pentru instalațiile de deșeuri neinerite nepericuloase;
 - o perioadă mai mare de trei ani pentru instalații pentru soluri nepoluate, deșeuri de prospecțiune nepericuloase, deșeuri rezultate din extracția, tratarea și stocarea turbei și deșeuri inerte.
- Aceste instalații sunt echipate cu un dig sau altă structură care reține, conține, limitează sau sprijină în alt mod o astfel de instalație și include, de asemenea, dar nu se limitează la halde și iazuri de decantare, dar excluzând golurile de excavare în care sunt reintroduse deșeurile, după extracția mineralelor în scopuri de reabilitare și construcție;
16. „accident major”, un eveniment produs în zonă în cursul unei operațiuni care implică gestionarea deșeurilor extractive în orice amplasament care se află sub incidența prezentei directive și care presupune un pericol grav pentru sănătatea umană și/sau pentru mediu, fie imediat sau în timp, în zonă sau în împrejurimi;
17. „substanță periculoasă”, o substanță, amestec sau preparat care este considerat periculos în sensul Directivei 67/548/CEE ⁽¹⁾ sau al Directivei 1999/45/CE ⁽²⁾;
18. „cele mai bune tehnici disponibile”, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul (11) din Directiva 96/61/CE;

(¹) Directiva 67/548/CEE a Consiliului din 27 iunie 1967 privind apropierea actelor cu putere de lege și actelor administrative referitoare la clasificarea, ambalarea și etichetarea substanțelor periculoase (JO L 196, 16.8.1967, p. 1), directivă astfel cum a fost modificată prin Directiva 2004/73/CE a Comisiei (JO L 152, 30.4.2004, p. 1).

(²) Directiva 1999/45/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 mai 1999 privind apropierea actelor cu putere de lege și actelor administrative ale statelor membre referitoare la clasificarea, ambalarea și etichetarea preparatelor periculoase (JO L 200, 30.7.1999, p. 1), directivă astfel cum a fost modificată prin Directiva 2006/8/CE a Comisiei (JO L 19, 24.1.2006, p. 12).

19. „corp de apă receptor”, apele de suprafață, apele subterane, apele tranzitorii și apele costiere, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctele (1), (2), (6) și (7) din Directiva 2000/60/CE,
20. „reabilitare”, tratarea terenului afectat de o instalație de deșeuri astfel încât starea acestuia să fie readusă la un nivel satisfăcător, în special în ceea ce privește calitatea solului, viața sălbatică, habitatele naturale, sistemele hidrologice, peisajul și posibilitățile de utilizare corespunzătoare;
21. „prospecțiune”, căutarea zăcămintelor minerale cu valoare economică, inclusiv prelevarea de probe, prelevarea globală, execuția de foraje și șanturi, dar cu excluderea oricăror lucrări necesare pentru exploatarea acestor zăcămintele și a tuturor activităților asociate direct cu o operațiune de extracție existentă;
22. „public”, una sau mai multe persoane fizice sau juridice și în concordanță cu practica și legislația internă, asociațiile, organizațiile sau grupurile constituite de acestea;
23. „public interesat”, publicul afectat sau care poate fi afectat de procedurile de luare a deciziei în materie de mediu prevăzute la articolele 6 și 7 din prezenta directivă sau care are de valorificat un interes în acest cadru; în sensul prezentei definiții, se consideră că organizațiile neguvernamentale care promovează protecția mediului și îndeplinesc condițiile impuse de legislația internă au un asemenea interes;
24. „operator”, orice persoana fizică sau juridică responsabilă pentru gestionarea deșeurilor extractive în conformitate cu legislația internă a statului membru în care are loc gestionarea deșeurilor, inclusiv în ceea ce privește stocarea temporară a deșeurilor extractive, precum și în etapele de exploatare a instalației și după închiderea acesteia;
25. „deținător de deșeuri”, producătorul de deșeuri extractive sau persoana fizică sau juridică care este în posesia acestor deșeuri;
26. „persoană competentă”, o persoană fizică care are competențele tehnice și experiența necesare, în sensul legislației interne a statului membru în care își exercită activitatea persoana în cauză, pentru îndeplinirea obligațiilor care rezultă din prezenta directivă;
27. „autoritate competentă”, autoritatea sau autoritățile pe care statele membre le desemnează ca responsabile pentru îndeplinirea obligațiilor care rezultă din prezenta directivă;
28. „amplasament”, terenul aflat într-o zonă geografică distinctă sub controlul administrativ al unui operator;
29. „modificare importantă”, modificarea adusă structurii sau exploatării unei instalații de gestionare a deșeurilor care, în opinia autorității competente, poate avea efecte negative importante asupra sănătății umane sau mediului.

Articolul 4

Cerințe generale

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru asigurarea gestionării deșeurilor extractive astfel încât sănătatea umană să nu fie pusă în pericol și fără să se utilizeze procedee sau metode care pot pune în pericol mediul, în special fără a constitui un risc pentru apă, aer sau sol, nici pentru faună și floră, fără a produce o neplăcere prin zgomot sau miros și fără a afecta în mod negativ peisajul și locurile de interes special. De asemenea, statele membre iau măsurile necesare pentru interzicerea abandonului, aruncării sau depozitării necontrolate a deșeurilor extractive.

(2) Statele membre asigură luarea tuturor măsurilor necesare de către operator pentru prevenirea sau reducerea pe cât posibil a efectelor nefaste asupra mediului și sănătății umane rezultate din gestionarea deșeurilor extractive. Aceasta include gestionarea oricărei instalații de deșeuri, inclusiv după închiderea acesteia, precum și prevenirea accidentelor majore care implică acea instalație și limitarea consecințelor asupra mediului și sănătății umane.

(3) Măsurile prevăzute la alineatul (2) se bazează, între altele, pe cele mai bune tehnici disponibile, fără prescrierea utilizării unei tehnici sau tehnologii specifice, dar ținând seama de caracteristicile tehnice ale instalației de gestionare a deșeurilor, de localizarea geografică și de condițiile locale de mediu.

Articolul 5

Planul de gestionare a deșeurilor

(1) Statele membre asigură elaborarea, având în vedere principiul dezvoltării durabile, de către operator a unui plan de gestionare a deșeurilor pentru minimizarea, tratarea, valorificarea și eliminarea deșeurilor extractive.

(2) Obiectivele planului de gestionare sunt:

(a) prevenirea sau reducerea producției de deșeuri și a efectelor nocive ale acestora, în special luând în considerare:

(i) gestionarea deșeurilor în faza de proiectare și în alegerea metodei utilizate pentru extracția și tratarea mineralelor;

(ii) schimbările pe care deșeul extractiv le poate înregistra în legătură cu creșterea în suprafață și expunerea la condițiile de suprafață;

(iii) reintroducerea deșeurilor extractivi în golul de excavare după extracția mineralului, în măsura în care este fezabil din punct de vedere tehnic și economic și cu respectarea deplină a mediului, în conformitate cu standardele de mediu existente la nivel comunitar și, după caz, cu dispozițiile prezentei directive;

- (iv) reacoperirea cu sol vegetal după închiderea instalației de gestionare a deșeurilor sau, dacă acest lucru nu este fezabil, reutilizarea stratului de sol în altă parte;
- (v) utilizarea unor substanțe mai puțin periculoase pentru tratarea resurselor minerale;
- (b) încurajarea valorificării deșeurilor extractive prin reciclarea, reutilizarea sau valorificarea acestora, în măsura în care este posibil din punct de vedere ecologic, în conformitate cu standardele de mediu la nivel comunitar și, după caz, cu cerințele prezentei directive ;
- (c) asigurarea eliminării în siguranță a deșeurii extractiv, pe termen scurt și lung, în special, prin luarea în considerare, în faza de proiectare, a gestionării în timpul exploatării și după închiderea instalației de gestionare a deșeurilor și prin alegerea unui proiect care:
- (i) solicită condiții minime de monitorizare, control și gestionare a instalației de deșeuri închise sau, în ultimă instanță, nu solicită nici un fel de condiții;
- (ii) să prevină sau cel puțin să minimizeze efectele negative pe termen lung, cauzate, de exemplu, de migrarea poluanților acvatici sau atmosferici care provin de la instalațiile de gestionare a deșeurilor;
- (iii) să asigure stabilitatea geotehnică pe termen lung a oricărui diguri sau halde care sunt construite deasupra nivelului preexistent al terenului.
- (3) Planul de gestionare a deșeurilor conține cel puțin următoarele elemente:
- (a) după caz, clasificarea propusă pentru instalația de gestionare a deșeurilor în conformitate cu criteriile prevăzute în anexa III:
- atunci când se solicită o instalație de gestionare a deșeurilor din categoria A, va fi elaborat un document care demonstrează că o politică de prevenire a accidentelor majore, un sistem de management de securitate pentru aplicarea acesteia și un plan de urgență intern vor fi puse în aplicare în conformitate cu articolul 6 alineatul (3);
- atunci când operatorul consideră că nu este necesară o instalație de gestionare a deșeurilor din categoria A, se vor furniza informații suficiente pentru aceasta, inclusiv identificarea unor posibile riscuri de accidente majore;
- (b) caracterizarea deșeurilor în conformitate cu anexa II și o estimare a cantității totale de deșeuri extractive care va fi produs în faza de exploatare;
- (c) descrierea operațiunii care generează asemenea deșeuri și a oricărei tratări ulterioare la care acestea sunt supuse;
- (d) descrierea modului în care mediul și sănătatea umană pot fi afectate prin depozitarea unui asemenea deșeu și măsurile preventive care trebuie luate pentru minimizarea impactului asupra mediului în timpul exploatării și după închidere, inclusiv aspectele menționate la articolul 11 alineatul (2) literele (a), (b), (d) și (e);
- (e) procedurile de monitorizare și control propuse în aplicarea articolului 10 și, după caz, a articolului 11 alineatul (2) litera (c);
- (f) planul propus pentru închidere, inclusiv reabilitare, procedurile de continuare și monitorizare, astfel cum sunt prevăzute la articolul 12;
- (g) măsuri de prevenire a deteriorării calității apei, în conformitate cu Directiva 2000/60/CE, și în vederea prevenirii sau reducerii la minim a poluării aerului și solului, în conformitate cu articolul 13;
- (h) o evaluare a stării terenului care poate fi afectat de instalația de gestionare a deșeurilor.
- Planul de gestionare a deșeurilor furnizează informații suficiente pentru a permite autorității competente să evalueze capacitatea operatorului de a îndeplini obiectivele din planul de gestionare a deșeurilor, definite la alineatul (2), și obligațiile care îi revin în temeiul prezentei directive. Planul trebuie să includă o justificare a modului în care opțiunile și metodele alese în conformitate cu alineatul (2) litera (a) punctul (i) îndeplinesc obiectivele din planul de gestionare a deșeurilor stabilite la alineatul (2) litera (a).
- (4) Planul de gestionare este revizuit și/sau modificat la fiecare cinci ani, după caz, atunci când sunt modificări substanțiale în exploatarea instalației de deșeuri sau în caracteristicile deșeurii depozitate. Orice modificări se notifică autorității competente.
- (5) Planurile elaborate în temeiul unei alte legislații interne sau comunitare, care conțin informațiile menționate la alineatul (3), pot fi utilizate în cazul în care acestea înlătură orice suprapunere de informații și repetarea inutilă a lucrărilor efectuate de operator, cu condiția ca cerințele de la alineatele (1)-(4) să fie respectate.
- (6) Autoritatea competentă aprobă planul de gestionare a deșeurilor în baza procedurilor hotărâte de statele membre și monitorizează aplicarea acestuia.

Articolul 6

Informarea și prevenirea accidentelor majore

- (1) Prezentul articol se aplică instalațiilor de gestionare a deșeurilor din categoria A, cu excepția instalațiilor aflate sub incidența Directivei 96/82/CE.

(2) Fără a aduce atingere altei legislații comunitare, în special Directivelor 92/91/CEE și 92/104/CEE, statele membre asigură identificarea pericolelor de accidente majore și adoptarea măsurilor necesare în ceea ce privește proiectarea, construcția, exploatarea și întreținerea, închiderea și post-inchiderea instalației de gestionare a deșeurilor pentru a preveni astfel de accidente și pentru a limita consecințele lor nefaste pentru sănătatea umană și/sau mediu, inclusiv orice impact transfrontalier.

(3) În sensul alineatului (2), fiecare operator, înainte de începerea exploatarei, elaborează o politică de prevenire a accidentelor majore în ceea ce privește gestionarea deșeurilor extractive și pune în aplicare un sistem de management de securitate pentru aplicarea acesteia, în conformitate cu dispozițiile punctului 1 de la anexa I și pune în aplicare, de asemenea, un plan de urgență intern care să specifice măsurile ce trebuie luate în amplasament în cazul unui accident.

În cadrul acestei politici, operatorul desemnează, în special, un responsabil cu securitatea care are ca atribuții aplicarea și monitorizarea periodică a politicii de prevenire a accidentelor majore.

Autoritatea competentă elaborează un plan de urgență extern, specificând măsurile care se iau în afara amplasamentului în cazul unui accident. Ca parte a solicitării pentru obținerea autorizației, operatorul furnizează autorității competente informațiile necesare care să permită elaborarea aceluia plan.

(4) Planurile de urgență menționate la alineatul (3) au următoarele obiective:

- (a) să restrângă și să controleze accidentele majore și alte incidente, astfel încât să minimizeze efectele acestora și, în special, să limiteze daunele asupra sănătății umane și mediului;
- (b) să pună în aplicare măsurile necesare pentru protecția sănătății umane și a mediului împotriva efectelor accidentelor majore sau ale altor incidente;
- (c) să comunice informațiile necesare publicului și serviciilor sau autorităților relevante din zonă;
- (d) să prevadă reabilitarea, restaurarea și curățarea mediului după un accident major.

Statele membre asigură că, în cazul unui accident major, operatorul furnizează imediat autorității competente toate informațiile necesare pentru a contribui la minimizarea consecințelor acestuia asupra sănătății umane și pentru a evalua și minimiza extinderea, dovedită sau potențială, a daunelor de mediu.

(5) Statele membre asigură că publicul interesat poate participa, în timp util și în mod efectiv, la pregătirea sau revizuirea planului de urgență extern care trebuie să fie elaborat în temeiul alineatului (3). În acest scop, publicul interesat este informat cu privire la orice propunere, iar informațiile pertinente sunt puse la dispoziție, incluzând, între altele, informații privind dreptul de a participa în procesul de luare a deciziei și privind autoritatea competentă căreia îi pot fi adresate observații și întrebări.

Statele membre asigură că publicul interesat este îndreptățit să-și comunice observațiile într-un termen rezonabil, iar aceste comentarii sunt luate în considerare în decizia referitoare la planul de urgență extern.

(6) Statele membre asigură că informațiile privind măsurile de securitate și acțiunile necesare în cazul unui accident, conținând cel puțin elementele menționate la secțiunea 2 a anexei I, se furnizează gratuit și automat publicului interesat.

Informațiile se revizuiesc la fiecare trei ani și, dacă este necesar, sunt actualizate.

Articolul 7

Solicitarea și eliberarea autorizațiilor

(1) Nici o instalație de gestionare a deșeurilor nu poate fi exploatată fără autorizație eliberată de autoritatea competentă. Autorizația conține elementele menționate la alineatul (2) din prezentul articol și indică în mod clar categoria căreia îi aparține instalația, în conformitate cu criteriile prevăzute la articolul 9.

Sub rezerva îndeplinirii tuturor cerințelor din prezentul articol, autorizațiile obținute în aplicarea altei legislații interne sau comunitare pot fi combinate într-o singură autorizație, în cazul în care acest format înlătură orice suprapunere de informații și repetarea inutilă a lucrărilor efectuate de operator sau de autoritatea competentă. Elementele indicate la alineatul (2) pot face obiectul uneia sau mai multor autorizații, cu condiția respectării tuturor cerințelor din prezentul articol.

(2) Cererea de autorizare conține cel puțin următoarele elemente:

- (a) identitatea operatorului;
- (b) amplasamentul preconizat pentru instalația de gestionare a deșeurilor și alte amplasamente posibile;
- (c) planul de gestionare a deșeurilor întocmit în conformitate cu articolul 5;
- (d) dispozițiile adoptate, sub forma unei garanții financiare sau echivalente, în conformitate cu articolul 14;
- (e) informațiile furnizate de operator în conformitate cu articolul 5 din Directiva 85/337/CEE ⁽¹⁾, în cazul în care se solicită o evaluare a impactului asupra mediului în temeiul directivei în cauză.

⁽¹⁾ Directiva 85/337/CEE a Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (JO L 175, 5.7.1985, p. 40), directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2003/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 156, 25.6.2003, p. 17).

(3) Autoritatea competentă eliberează o autorizație numai în cazul în care este sigură că:

- (a) operatorul îndeplinește cerințele pertinente ale prezentei directive;
- (b) gestionarea deșeurilor nu este în conflict direct sau nu interferează cu punerea în aplicare a planului sau a planurilor de gestionare a deșeurilor prevăzute la articolul 7 din Directiva 75/442/CEE.

(4) Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura că autoritățile competente revizuiesc periodic și, după caz, actualizează condițiile de autorizare:

- în cazul în care sunt modificări substanțiale în exploatarea instalației de gestionare a deșeurilor sau în caracteristicile deșeurilor depozitate;
- în baza rezultatelor supravegherii comunicate de operator în temeiul articolului 11 alineatul (3) sau ale inspecțiilor realizate în temeiul articolului 17;
- în baza schimbului de informații privind o evoluție majoră a celor mai bune tehnici disponibile, prevăzut la articolul 21 alineatul (3).

(5) Informațiile conținute într-o autorizație eliberată în temeiul prezentului articol sunt comunicate autorităților competente naționale și autorităților comunitare care se ocupă de statistică, atunci când acestea din urmă solicită acest lucru în scopuri statistice. Informațiile sensibile cu caracter pur comercial, cum ar fi informațiile referitoare la relațiile de afaceri și componentele de cost și volumul rezervelor de minerale cu valoare economică nu sunt puse la dispoziția publicului.

Articolul 8

Participarea publicului

(1) Următoarele informații se comunică publicului într-o etapă timpurie a procedurii de eliberare a autorizației sau, cel târziu, de îndată ce informațiile pot fi furnizate în mod rezonabil, prin notificare publică sau prin alte mijloace corespunzătoare, cum ar fi mijloacele de comunicare electronice, atunci când sunt disponibile:

- (a) cererea de autorizare;
- (b) după caz, indicarea faptului că o decizie privind cererea de autorizare necesită o consultare între statele membre, în conformitate cu articolul 16;
- (c) coordonatele autorităților competente responsabile pentru luarea deciziei, ale celor de la care se pot obține informații pertinente, ale celor cărora li se pot adresa observații sau întrebări, precum și precizări legate de termenii de transmitere a observațiilor sau întrebărilor;
- (d) natura posibilelor decizii;

(e) după caz, precizări referitoare la propunerea de actualizare a autorizației sau a condițiilor de autorizare;

(f) indicarea datei și locului sau a mijloacelor prin care informațiile pertinente sunt puse la dispoziția publicului;

(g) modalități precise de participare și de consultare a publicului prevăzute în temeiul alineatului (7).

(2) Statele membre asigură că, în termenele corespunzătoare, sunt puse la dispoziția publicului interesat următoarele:

(a) în conformitate cu legislația internă, principalele rapoarte și avize transmise autorității competente atunci când publicul este informat în conformitate cu alineatul (1);

(b) în conformitate cu dispozițiile Directivei 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind accesul publicului la informația de mediu ⁽¹⁾, alte informații decât cele prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol care sunt pertinente pentru decizia care se ia în temeiul articolului 7 din prezenta directivă și care devin disponibile numai după ce publicul a fost informat în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol.

(3) Statele membre iau măsurile corespunzătoare pentru ca publicul să fie informat, în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol, cu privire la cererea de actualizare a condițiilor de autorizare în conformitate cu articolul 7 alineatul (4).

(4) Publicul interesat are dreptul să-și prezinte comentariile și opiniile autorității competente înainte de luarea deciziei.

(5) Rezultatele consultărilor desfășurate în temeiul prezentului articol sunt luate în considerare în mod corespunzător la adoptarea unei decizii.

(6) După luarea unei decizii, autoritatea competentă informează publicul interesat în conformitate cu procedurile corespunzătoare și pune la dispoziția acestuia următoarele informații:

(a) conținutul deciziei, inclusiv o copie a autorizației;

(b) motivele și considerațiile care au stat la baza deciziei.

⁽¹⁾ JO L 41, 14.2.2003, p. 26.

(7) Modalitățile precise de participare a publicului în temeiul prezentului articol sunt hotărâte de statele membre pentru a permite publicului interesat să se pregatească și să participe în mod eficient.

Articolul 9

Sistemul de clasificare pentru instalațiile de gestionare a deșeurilor

În sensul prezentei directive, autoritățile competente clasifică o instalație de gestionare a deșeurilor în categoria A în conformitate cu criteriile prevăzute în anexa III.

Articolul 10

Goluri de excavare

(1) Statele membre asigură că operatorul, atunci când reintroduce deșeurile extractive în golurile de excavare în scopuri de reabilitare sau construcție, indiferent dacă acestea provin din extracția de suprafață sau subterană, ia măsurile corespunzătoare pentru:

- (1) a asigura stabilitatea deșeurilor extractive, în conformitate cu, *mutatis mutandi*, articolul 11 alineatul (2);
- (2) a preveni poluarea solului, a apei de suprafață și a apei subterane, în conformitate cu, *mutatis mutandi*, articolul 13 alineatele (1), (3) și (5);
- (3) a asigura monitorizarea deșeurilor extractive și a golurilor de excavare, în conformitate cu, *mutatis mutandi*, articolul 12 alineatele (4) și (5).

(2) Directiva 1999/31/CE continuă să se aplice deșeurilor, altele decât cele extractive utilizate pentru umplerea golurilor de excavare.

Articolul 11

Construcția și gestionarea instalațiilor de deșeuri

(1) Statele membre iau măsurile corespunzătoare pentru asigurarea gestionării instalației de deșeuri de către persoane competente și pentru asigurarea instruirii tehnice și formării personalului.

(2) Autoritatea competentă se asigură că, în momentul construirii unei noi instalații de gestionare a deșeurilor sau al modificării unei instalații existente, operatorul asigură că:

- (a) instalația este amplasată corespunzător, având în vedere obligațiile de drept intern și comunitare cu privire la ariile protejate și la factorii geologici, hidrologici, hidrogeologici, seismici și geotehnici și este proiectată astfel încât să respecte

condițiile necesare, pe termen scurt și pe termen lung, pentru a preveni poluarea solului, a aerului, a apei subterane sau a apei de suprafață, ținând seama în special de Directivele 76/464/CEE ⁽¹⁾, 80/68/CEE ⁽²⁾ și 2000/60/CE, pentru a asigura colectarea eficientă a levigatului și a apei contaminate în condițiile prevăzute de autorizație și pentru a reduce eroziunea cauzată de apă sau vânt, în măsura în care este posibil din punct de vedere tehnic și viabil din punct de vedere economic;

- (b) instalația de deșeuri este construită, gestionată și întreținută corespunzător pentru a asigura stabilitatea fizică și a preveni poluarea sau contaminarea solului, a aerului, a apei de suprafață sau a apei subterane pe termen scurt și lung, precum și pentru a minimiza, pe cât posibil, daunele aduse peisajului;

- (c) au fost adoptate dispozițiile necesare pentru a asigura monitorizarea și inspectarea periodică a instalației de către persoane competente și pentru a interveni în cazul în care rezultatele indică instabilitatea sau contaminarea apei sau solului;

- (d) au fost adoptate dispozițiile necesare pentru reabilitarea terenului și închiderea instalației de gestionare a deșeurilor;

- (e) au fost adoptate dispozițiile necesare pentru faza post-închidere a instalației de gestionare a deșeurilor.

Rapoartele de monitorizare și de inspecție menționate la litera (c) se păstrează, împreună cu documentația autorizației, pentru asigurarea transferului corespunzător de informații, în special în cazul schimbării operatorului.

- (3) Operatorul notifică autoritatea competentă, într-un termen rezonabil și, în orice caz, în termen de cel mult 48 de ore, cu privire la orice eveniment care poate să afecteze stabilitatea instalației de gestionare a deșeurilor, precum și cu privire la orice efecte nefaste importante asupra mediului, apărute ca urmare a procedurilor de control și monitorizare a instalației de gestionare a deșeurilor. Operatorul pune în aplicare planul de urgență intern, după caz, și urmează orice alte instrucțiuni ale autorității competente pentru luarea măsurilor corective.

⁽¹⁾ Directiva 76/464/CEE a Consiliului din 4 mai 1976 privind poluarea cauzată de anumite substanțe periculoase evacuate în mediul acvatic al Comunității (JO L 129, 18.5.1976, p. 23), directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2000/60/CE.

⁽²⁾ Directiva 80/68/CEE a Consiliului din 17 decembrie 1979 privind protecția apelor subterane împotriva poluării cauzate de anumite substanțe periculoase (JO L 20, 26.1.1980, p. 43), directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 91/692/CEE (JO L 337, 31.12.1991, p. 48).

Operatorul suportă costurile măsurilor care sunt luate.

Cu o frecvență determinată de autoritatea competentă și, în orice caz, cel puțin o dată pe an, operatorul comunică autorității competente, pe baza unor date cumulate, toate rezultatele monitorizării, în scopul de a demonstra respectarea condițiilor de autorizare și creșterea gradului de cunoaștere cu privire la comportamentul deșeurilor și al instalației de gestionare a deșeurilor. În baza acestui raport, autoritatea competentă poate decide dacă este necesară validarea de către un expert independent.

Articolul 12

Proceduri de închidere și post-închidere aplicabile instalațiilor de gestionare a deșeurilor

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura respectarea alineatelor (2) – (5).

(2) Procedura de închidere a unei instalații de gestionare a deșeurilor poate fi inițiată numai în cazul în care una dintre condițiile următoare este îndeplinită:

- (a) condițiile relevante declarate în autorizație sunt întrunite;
- (b) autorizația este emisă de o autoritate competentă, la solicitarea operatorului;
- (c) autoritatea competentă ia o decizie motivată în acest scop.

(3) O instalație de gestionare a deșeurilor poate fi considerată ca închisă definitiv numai după ce autoritatea competentă a realizat, într-un termen rezonabil, o inspecție finală la fața locului, a evaluat toate rapoartele prezentate de operator, a certificat că terenul afectat de instalația de gestionare a deșeurilor a fost reabilitat și a comunicat operatorului acordul său cu privire la închidere.

Acest acord nu reduce în nici un fel obligațiile care îi revin operatorului în temeiul autorizației sau al legislației în vigoare.

(4) După închidere, operatorul este responsabil pentru întreținerea, monitorizarea și controlul amplasamentului și pentru măsurile corective, pe durata pe care autoritatea competentă, având în vedere natura și durata pericolului, o consideră necesară, cu excepția cazului în care aceasta din urmă decide să preia aceste sarcini de la operator, după ce instalația de deșuri a fost închisă definitiv și fără a aduce atingere legislației interne sau comunitare privind responsabilitatea deținătorului de deșuri.

(5) În cazul în care autoritatea competentă consideră necesar, pentru a îndeplini cerințele de mediu aplicabile prevăzute de legislația comunitară, în special de Directivele 76/464/CEE, 80/68/CEE și 2000/60/CE, după închiderea unei instalații, operatorul monitorizează, între altele, stabilitatea fizică și chimică a instalației și minimizează orice efect nefast asupra mediului, în special în ceea ce privește apa de suprafață și apa subterană, asigurând următoarele:

- (a) toate structurile care aparțin de instalație sunt monitorizate și întreținute, cu aparatura de măsurare și control întotdeauna pregătită pentru utilizare;
- (b) după caz, canalele de descărcare și deversoarele sunt păstrate curate și libere.

(6) După închiderea instalației de gestionare a deșeurilor, operatorul notifică fără întârziere autoritatea competentă cu privire la orice eveniment care poate să afecteze stabilitatea instalației, precum și la orice efecte nefaste semnificative asupra mediului care apar în cursul procedurilor relevante de control și monitorizare. Operatorul pune în aplicare planul de urgență intern, după caz, și se conformează oricărei alte instrucțiuni a autorității competente pentru a se lua măsurile corective necesare.

Operatorul suportă costurile măsurilor care trebuie luate.

În cazurile și cu frecvențele determinate de autoritatea competentă, operatorul raportează, pe baza datelor agregate, toate rezultatele monitorizării autorităților competente pentru a demonstra respectarea condițiilor de autorizare și creșterea gradului de cunoaștere cu privire la comportamentul deșeurilor și al instalației de gestionare a deșeurilor.

Articolul 13

Prevenirea deteriorării calității apei și a poluării aerului și solului

(1) Autoritatea competentă asigură că operatorul a luat măsurile necesare pentru a respecta standardele de mediu comunitare, în special pentru a preveni deteriorarea calității actuale a apei, în conformitate cu Directiva 2000/60/CE, printre altele, prin:

- (a) evaluarea potențialului de generare a levigatului, inclusiv conținutul contaminant al acestuia, a deșeurilor depozitate atât în faza de exploatare, cât și post-închidere a instalației de gestionare a deșeurilor și determinarea bilanțului hidric al instalației;
- (b) prevenirea sau minimizarea generării levigatului și a contaminării de deșuri a apei de suprafață, a apei subterane și a solului;

(c) colectarea și tratarea apei contaminate și a levigatului provenind din instalația de deșeuri la nivelul corespunzător standardului pentru descărcarea acestora.

(2) Autoritatea competentă se asigură că operatorul a luat măsurile adecvate pentru prevenirea sau reducerea prafului și emisiilor de gaz.

(3) În cazul în care, în baza unei evaluări a riscurilor pentru mediu, ținând seama în special de Directivele 76/464/CEE, 80/68/CEE sau 2000/60/CE, în funcție de aplicabilitatea lor, autoritatea competentă decide că nu este necesară colectarea și tratarea levigatului sau s-a stabilit că instalația de gestionare a deșeurilor nu prezintă pericol potențial pentru sol, apa subterană sau apa de suprafață, cerințele de la alineatul (1) literele (b) și (c) pot fi reduse sau se renunță la acestea în mod corespunzător.

(4) Statele membre condiționează eliminarea deșeurilor extractive, fie că sunt sub formă solidă, lichidă sau șlam, în orice curs de apă receptor, altul decât cel destinat în mod special eliminării deșeurilor extractive, de respectarea de către operator a cerințelor corespunzătoare din Directivele 76/464/CEE, 80/68/CEE și 2000/60/CE.

(5) Atunci când reintroduc deșeurile extractive și celelalte materii extrase în golurile de excavare a căror inundare este autorizată după închidere, indiferent dacă au fost create prin extracții de suprafață sau subterane, operatorul trebuie să ia măsurile necesare de prevenire sau minimizare a contaminării apei și a poluării solului, în conformitate cu, *mutatis mutandis*, alineatele (1) și (3). Operatorul trebuie să furnizeze autorităților competente informațiile necesare pentru a asigura respectarea obligațiilor comunitare, în special a celor din Directiva 2000/60/CE.

(6) În cazul unui iaz de decantare care implică prezența cianurilor, operatorul asigură reducerea concentrației de cianuri dizolvabile în mediu slab acid în iaz la cel mai mic nivel posibil prin utilizarea celor mai bune tehnici disponibile și, în orice caz, în instalațiile de deșeuri care au obținut anterior o autorizație sau care sunt deja în exploatare la 1 mai 2008, concentrația de cianuri disociabile în mediu slab acid la punctul de descărcare a sterilului de la stația de procesare în iaz nu depășește 50 ppm începând cu 1 mai 2008, 25 ppm începând cu 1 mai 2013, 10 ppm începând cu 1 mai 2018 și 10 ppm în instalațiile de deșeuri care au obținut o autorizație după 1 mai 2008.

În cazul în care autoritatea competentă solicită acest lucru, operatorul demonstrează, printr-o evaluare a riscurilor care ia în considerare condițiile specifice din amplasament, că nu este necesară scăderea în continuare a acestor valori limită.

Articolul 14

Garanția financiară

(1) Înainte de începerea oricărei activități care implică acumularea sau depozitarea deșeurilor extractive într-o instalație de gestionare a deșeurilor, autoritatea competentă solicită o garanție financiară (de exemplu, sub formă de depozit financiar, inclusiv fond mutual

de garantare sponsorizat de industrie sau sub o formă echivalentă), în conformitate cu procedurile care urmează să fie stabilite de statele membre, astfel încât:

(a) toate obligațiile din autorizația eliberată în temeiul prezentei directive, inclusiv dispozițiile referitoare la post-închidere, să fie respectate;

(b) există fonduri disponibile în orice moment pentru reabilitarea amplasamentului afectat de instalațiile de gestionare a deșeurilor, astfel cum se indică în planul de gestionare a deșeurilor elaborat în temeiul articolului 5 și necesar în vederea autorizării prevăzute la articolul 7.

(2) Garanția prevăzută la alineatul (1) se calculează pe baza:

(a) impactului potențial al instalației de gestionare a deșeurilor asupra mediului, ținând seama în special de categoria căreia îi aparține instalația, de caracteristicile deșeurilor și de viitoarea utilizare a terenului reabilitat;

(b) ipoteza că părți terțe independente și cu calificare corespunzătoare evaluează și realizează lucrările de reabilitare necesare.

(3) Cuantumul garanției este ajustat periodic în mod corespunzător, în funcție de lucrările de reabilitare de orice natură, necesitate de terenul afectat de instalația de gestionare a deșeurilor, astfel cum se indică în planul de gestionare a deșeurilor pregătit în temeiul articolului 5 și necesar în vederea autorizării prevăzute la articolul 7.

(4) În cazul în care autoritatea competentă și-a dat acordul cu privire la închiderea instalației în conformitate cu articolul 12 alineatul (3), aceasta furnizează operatorului o declarație scrisă care îl eliberează de obligația de garanție prevăzută la alineatul (1) din prezentul articol, cu excepția obligațiilor privind faza de post-închidere, în conformitate cu articolul 12 alineatul (4).

Articolul 15

Responsabilitatea privind mediul

La anexa III a Directivei 2004/35/CE, se adaugă următorul punct:

„13. Gestionarea deșeurilor extractive în conformitate cu Directiva 2006/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2006 privind gestionarea deșeurilor din industriile extractive ⁽¹⁾

⁽¹⁾ JO L 102, 11.4.2006, p. 15”.

Articolul 16

Efecte transfrontaliere

(1) În cazul în care un stat membru în care este situată o instalație de gestionare a deșeurilor din categoria A constată că exploatarea acestei instalații poate avea efecte nefaste importante asupra mediului și poate prezenta riscuri pentru sănătatea umană într-un alt stat membru sau în cazul în care un stat membru care riscă să fie afectat solicită acest lucru, statul membru pe teritoriul căruia a fost solicitată autorizația în temeiul articolului 7 comunică celui alt stat membru informațiile furnizate în temeiul articolului menționat în același moment în care această informație este pusă la dispoziția propriilor resortisanți.

Aceste informații servesc ca bază pentru consultările necesare în cadrul relațiilor bilaterale dintre cele două state membre, în conformitate cu principiul reciprocității și al egalității de tratament.

(2) În cadrul relațiilor lor bilaterale, statele membre asigură că, în cazurile menționate la alineatul (1), solicitările sunt, de asemenea, puse la dispoziția publicului interesat din statul membru care poate să fie afectat, pe o perioadă corespunzătoare, pentru ca acesta să-și poată prezenta observațiile înainte ca autoritatea competentă să ia o decizie.

(3) Statele membre asigură că, în eventualitatea unui accident care implică o instalație de gestionare a deșeurilor, astfel cum se menționează la alineatul (1) din prezentul articol, informațiile furnizate de operator autorității competente în conformitate cu articolul 6 alineatul (4), este imediat transmisă celui alt stat membru pentru a contribui la minimizarea consecințelor accidentului pentru sănătatea umană și pentru a evalua și a minimiza extinderea, constatată sau potențială, a daunei de mediu.

Articolul 17

Inspecțiile autorității competente

(1) Înainte de începerea operațiunilor de depozitare și, ulterior, inclusiv în faza post-închidere, la intervale periodice, care urmează să fie stabilite de statul membru în cauză, autoritatea competentă inspectează instalațiile de gestionare a deșeurilor aflate sub incidența articolului 7, cu scopul de a asigura conformarea acestor instalații la condițiile pertinente din autorizație. Un bilanț pozitiv nu diminuează în nici un fel responsabilitatea care îi revine operatorului în temeiul condițiilor prevăzute de autorizație.

(2) Statele membre impun operatorului ținerea la zi a registrelor referitoare la toate operațiunile de gestionare a deșeurilor și punerea acestora la dispoziția autorității competente pentru inspecție, pentru a se asigura că, în cazul unei schimbări a operatorului în perioada de exploatare a instalației de gestionare a deșeurilor, sunt transmise informațiile și rapoartele actualizate referitoare la instalație.

Articolul 18

Obligația de raportare

(1) La fiecare trei ani, statele membre transmit Comisiei un raport privind aplicarea prezentei directive. Raportul se întocmește pe baza unui chestionar sau a unei scheme adoptate de Comisie în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 23 alineatul (2). Raportul este transmis Comisiei în termen de nouă luni de la încheierea perioadei de trei ani pentru care se face raportarea.

Comisia publică un raport privind aplicarea directivei în termen de nouă luni de la primirea rapoartelor din partea statelor membre.

(2) În fiecare an, statele membre transmit Comisiei informații privind evenimentele notificate de operatori în temeiul articolelor 11 alineatul (3) și 12 alineatul (6). Comisia pune aceste informații la dispoziția statelor membre, la cerere. Fără a aduce atingere legislației comunitare privind accesul publicului la informația de mediu, statele membre, la rândul lor, pun aceste informații la dispoziția publicului interesat, la cerere.

Articolul 19

Sancțiuni

Statele membre stabilesc regimul sancțiunilor aplicabile pentru încălcarea legislației interne adoptate în aplicarea prezentei directive și iau toate măsurile necesare pentru a asigura aplicarea acestora. Sancțiunile prevăzute sunt efective, proporționale și cu efect de descurajare.

Articolul 20

Inventarul instalațiilor închise

Statele membre asigură realizarea și actualizarea periodică a unui inventar al instalațiilor de gestionare a deșeurilor închise, inclusiv cele dezafectate, situate pe teritoriul acestora și având un impact negativ asupra mediului sau riscând, pe termen scurt sau mediu, să constituie o amenințare serioasă pentru sănătatea umană și mediul. Acest inventar, care trebuie pus la dispoziția publicului, se realizează înainte de 1 mai 2012, ținând seama de metodologiile prevăzute la articolul 21, în cazul în care sunt disponibile.

Articolul 21

Schimbul de informații

(1) Comisia, asistată de comitetul prevăzut la articolul 23, asigură că există un schimb corespunzător de informații științifice și tehnice între statele membre, în vederea elaborării metodologiei referitoare la:

(a) aplicarea dispozițiilor articolului 20;

(b) reabilitarea instalațiilor închise inventariate în temeiul articolului 20, în vederea îndeplinirii cerințelor articolului 4. Metodele în cauză permit stabilirea celor mai adecvate proceduri de evaluare a riscurilor și a unor măsuri corective, având în vedere diversitatea caracteristicilor geologice, hidrogeologice și climatologice în Europa.

(2) Statele membre asigură că autoritatea competentă urmărește sau este informată cu privire la evoluția celor mai bune tehnici disponibile.

(3) Comisia organizează un schimb de informații între statele membre și organizațiile interesate cu privire la cele mai bune tehnici disponibile, monitorizarea, precum și cu privire la monitorizarea și evoluția acestora. Comisia publică rezultatele acestui schimb de informații.

Articolul 22

Dispoziții de aplicare și modificare

(1) Până la 1 mai 2008, Comisia adoptă, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 23 alineatul (2), acordând prioritate literelor (e), (f) și (g), dispozițiile necesare privind:

- (a) armonizarea și transmiterea periodică a informațiilor menționate la articolul 7 alineatul (5) și la articolul 12 alineatul (6);
- (b) aplicarea articolului 13 alineatul (6), inclusiv a cerințelor tehnice privind definiția și metoda de măsurare a cianurilor disociabile în mediu slab acid;
- (c) orientări tehnice privind constituirea garanției financiare, în conformitate cu dispozițiile articolului 14 alineatul (2);
- (d) orientări tehnice privind inspecțiile prevăzute la articolul 17;
- (e) cerințele tehnice privind caracterizarea deșeurilor prevăzute la anexa II;
- (f) interpretarea definiției de la articolul 3 alineatul (3);
- (g) stabilirea criteriilor de clasificare a instalațiilor de gestionare a deșeurilor prevăzute la anexa III;
- (h) stabilirea unor eventuale standarde armonizate de prelevare de probe și de analiză necesare pentru aplicarea tehnică a prezentei directive.

(2) Modificările necesare pentru adaptarea anexelor la progresul științific și tehnic se adoptă de către Comisie în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 23 alineatul (2).

Aceste modificări au drept scop atingerea unui nivel înalt de protecție a mediului.

Articolul 23

Comitetul

(1) Comisia este asistată de comitetul instituit prin articolul 18 din Directiva 75/442/CEE, denumit în continuare „comitetul”.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE, cu respectarea dispozițiilor articolului 8 din aceasta.

Perioada prevăzută la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.

(3) Comitetul își stabilește regulamentul de procedură.

Articolul 24

Dispoziții tranzitorii

(1) Statele membre asigură că instalațiile de gestionare a deșeurilor care au obținut o autorizație sau care sunt în exploatare la 1 mai 2008 îndeplinesc dispozițiile prezentei directive până la 1 mai 2012, cu excepția dispozițiilor articolului 14 alineatul (1), pe care trebuie să le îndeplinească până la 1 mai 2014, și a dispozițiilor articolului 13 alineatul (6), pe care trebuie să le îndeplinească în conformitate cu calendarul indicat de acestea.

(2) Alineatul (1) nu se aplică instalațiilor de gestionare a deșeurilor închise până la 1 mai 2008.

(3) Statele membre se asigură că, de la 1 mai 2006 și sub rezerva închiderii unei instalații de gestionare a deșeurilor după acea dată și înainte de 1 mai 2008, deșeurile extractive, sunt gestionate într-un mod care nu aduce atingere aplicării articolului 4 alineatul (1) din prezenta directivă și nici altor cerințe de mediu prevăzute de legislația comunitară, inclusiv Directiva 2000/60/CE.

(4) Articolul 5, articolul 6 alineatele (3) - (5), articolul 7, articolul 8, articolul 12 alineatele (1) și (2), articolul 14 alineatele (1) - (3) nu se aplică instalațiilor de gestionare a deșeurilor care:

- au încetat acceptarea de deșeuri înainte de 1 mai 2006;
- au încheiat procedurile de închidere în conformitate cu legislația internă sau comunitară aplicabilă sau cu programele de închidere aprobate de autoritatea competentă și
- sunt închise efectiv până la 31 decembrie 2010.

Statele membre notifică aceste cazuri Comisiei până la 1 august 2008 și asigură administrarea acestor instalații într-un mod care să nu compromită realizarea obiectivelor prezentei directive, în

special a obiectivelor articolului 4 alineatul (1) și a celor prevăzute de orice alte dispoziții comunitare, inclusiv Directiva 2000/60/CE.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele dispozițiilor de drept intern adoptate în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 25

Transpunerea

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 1 mai 2008. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

Adoptată la Strasburg, 15 martie 2006.

Pentru Parlamentul European

Președintele

J. BORRELL FONTELLES

Articolul 26

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 27

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Pentru Consiliu

Președintele

H. WINKLER

ANEXA I

Politica de prevenire a accidentelor majore și informațiile care trebuie comunicate publicului interesat**1. Politica de prevenire a accidentelor majore**

Politica de prevenire a accidentelor majore și sistemul de management de securitate pus în aplicare de operator trebuie să fie proporționale cu riscurile de accident major prezentate de instalația de gestionare a deșeurilor. În scopul aplicării acestora, se iau în considerare următoarele elemente:

1. politica de prevenire a accidentelor majore include toate obiectivele și principiile de acțiune generale ale operatorului în ceea ce privește controlul riscurilor de accident major;
2. sistemul de management de securitate trebuie să integreze acea parte a sistemului de management general care include structura organizatorică, responsabilitățile, practicile, procedurile, procesele și resursele pentru determinarea și aplicarea politicii de prevenire a accidentelor majore;
3. următoarele probleme sunt abordate în cadrul sistemului de management de securitate:
 - (a) organizarea și personalul – rolul și responsabilitățile personalului implicat în gestionarea riscurilor de accidente majore la toate nivelurile organizației; identificarea necesităților în materie de formare a acestui personal și de organizare a acestei formări; participarea personalului și, după caz, a subcontractanților;
 - (b) identificarea și evaluarea riscurilor de accidente majore – adoptarea și aplicarea de proceduri pentru identificarea sistematică a riscurilor de accidente majore care se pot produce în caz de funcționare normală sau anormală, precum și evaluarea probabilității și a gravității acestora;
 - (c) controlul exploatării – adoptarea și aplicarea de proceduri și instrucțiuni pentru funcționare în condiții de securitate, inclusiv în ceea ce privește întreținerea instalației, procedeele, echipamentul și opririle temporare;
 - (d) gestionarea modificărilor – adoptarea și aplicarea procedurilor pentru planificarea modificărilor care trebuie aduse noilor instalații de gestionare a deșeurilor sau pentru proiectarea acestora;
 - (e) planificarea situațiilor de urgență – adoptarea și aplicarea procedurilor de identificare a urgențelor previzibile prin analize sistematice și de elaborare, experimentare și revizuire a planurilor de urgență care să răspundă unor astfel de situații de urgență;
 - (f) monitorizarea performanțelor – adoptarea și aplicarea de proceduri pentru o evaluare permanentă a conformării la obiectivele stabilite de operator în cadrul politicii de prevenire a accidentelor majore și al sistemului său de management de securitate și aplicarea unor mecanisme de investigare și de corecție în caz de neconformare. Procedurile trebuie să înglobeze sistemul operatorului care să permită notificarea accidentelor majore sau a accidentelor evitate incidente, în special atunci când acestea implică eșecul măsurilor de protecție, investigarea acestora, inspirându-se din experiențele trecutului;
 - (g) control și analiză – adoptarea și aplicarea de proceduri pentru evaluarea periodică sistematică a politicii de prevenire a accidentelor majore, a eficienței și gradului de adecvare a sistemului de management de securitate; analiza documentată și actualizarea, de către conducere, a rezultatelor politicii și a sistemului de management de securitate.

2. Informațiile care trebuie comunicate publicului interesat

1. Numele operatorului și adresa instalației de gestionare a deșeurilor.
2. Identificarea, prin funcția deținută, a persoanei care furnizează informațiile.

3. Confirmarea faptului că instalația de gestionare a deșeurilor face obiectul actelor cu putere de lege și/sau a actelor administrative de aplicare a prezentei directive și, după caz, că informațiile privind elementele menționate la articolul 6 alineatul (2) au fost transmise autorității competente.
 4. O explicație, în termeni clari și simpli, a activității sau activităților desfășurate la nivelul amplasamentului.
 5. Denumirea comună sau generică sau clasificarea generală a substanțelor și preparatelor periculoase care se găsesc în instalația de gestionare a deșeurilor, precum și deșeurile care pot conduce la producerea unui accident major, cu indicarea principalelor caracteristici de pericolozitate.
 6. Informațiile generale privind natura riscurilor de accidente majore, inclusiv efectele lor potențiale asupra populației și mediului din împrejurimi.
 7. Informațiile adecvate privind modul în care populația interesată din împrejurimi trebuie să fie alertată și informată în cazul unui accident major.
 8. Informarea adecvată cu privire la măsurile pe care populația interesată trebuie să le ia și cu privire la comportamentul pe care trebuie să-l adopte în cazul unui accident major.
 9. Confirmarea că operatorul are obligația de a lua măsurile adecvate în amplasament, în special de a contacta serviciile de urgență în caz de accidente majore și de a minimiza efectele acestora.
 10. Menționarea planului de urgență extern elaborat pentru a face față oricărui efect al accidentului în afara amplasamentului. Aceasta trebuie să includă invitația de a urma toate instrucțiunile sau solicitările primite din partea serviciilor de urgență în cazul producerii unui accident.
 11. Precizări referitoare la modalitățile de obținere a altor informații suplimentare, sub rezerva dispozițiilor referitoare la confidențialitate, prevăzute de legislația internă.
-

ANEXA II

Caracterizarea deșeurilor

Deșeurile care trebuie depozitate în instalație sunt caracterizate astfel încât să garanteze stabilitatea fizică și chimică pe termen lung a structurii instalației și să prevină accidentele majore. Caracterizarea deșeurilor include, după caz și în funcție de categoria de instalație în cauză, următoarele aspecte:

1. descrierea caracteristicilor fizice și chimice așteptate ale deșeurilor care urmează să fie depozitate pe termene scurt și lung, în special cu trimitere la stabilitatea acestora în condiții meteorologice/atmosferice de suprafață, ținând seama de tipul mineralelor extrase și de natura materialului de descoperire și/sau gangare care vor fi deplasate pe perioada extracțiilor;
2. clasificarea deșeurilor în conformitate cu Decizia 2000/532/CE ⁽¹⁾, în special din punct de vedere al caracteristicilor de periculozitate;
3. descrierea substanțelor chimice care trebuie utilizate în timpul tratării resurselor minerale și stabilitatea acestora;
4. descrierea metodei de depozitare;
5. sistemul de transport al deșeurilor care trebuie să fie utilizat.

⁽¹⁾ Decizia 2000/532/CE a Comisiei din 3 mai 2000 de înlocuire a Deciziei 94/3/CE de stabilire a unei liste de deșeuri în conformitate cu articolul 1 litera (a) din Directiva 75/442/CEE a Consiliului privind deșeurile și a Directivei 94/904/CE a Consiliului de stabilire a unei liste de deșeuri periculoase în conformitate cu articolul 1 alineatul (4) din Directiva 91/689/CEE a Consiliului privind deșeurile periculoase (JO L 226, 6.9.2000, p. 3), decizie astfel cum a fost modificată ultima dată prin Decizia 2001/573/CE a Consiliului (JO L 203, 28.7.2001, p. 18).

ANEXA III

Criterii de clasificare a instalațiilor de gestionare a deșeurilor

O instalație de gestionare a deșeurilor este clasificată în categoria A, în cazul în care:

- un eșec sau o operare incorectă, de exemplu prăbușirea unei halde sau ruperea unui dig, ar putea conduce la producerea unui accident major, pe baza unei evaluări a riscului, ținând seama de factori precum mărimea actuală sau viitoare, amplasamentul și impactul instalației asupra mediului sau
 - conține deșeuri clasificate ca periculoase în conformitate cu Directiva 91/689/CEE deasupra unor anumite praguri sau
 - conține substanțe sau preparate clasificate ca periculoase în conformitate cu Directiva 67/548/CEE sau Directiva 1999/45/CE deasupra unor anumite praguri.
-